

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/70/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122227796
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Dudíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:6122227796.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Dudíkovej a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Ľuboša Kunaya v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, D., zastúpená JUDr. Mikulášom Pavlikom st., advokátom, so sídlom Štefana Kukuru 14, Michalovce, proti žalovaným: 1. A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. – G. H. a 2. A. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F. – G. H., o zaplatenie 5.399,26 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Mestského súdu Košice z 12. júla 2023, č. k. 11C/28/2022-168

rozhodol:

I. Odvolanie proti výroku, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, a výrok ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, o d m i e t a .

II. P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania.

III. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní nahradiť žalobkyni 100 % trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Košice (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom návrh na prerušenie konania zamietol (I), uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 5.399,26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 29.3.2022 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (II), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (III) a rozhodol, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % (IV).

2. Súd prvej inštancie tým rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovaných vydania bezdôvodného obohatenia z titulu užívania bytu žalovanými za obdobie od januára 2020 (náklady spojené s bývaním za obdobie od 01/2019 - 12/2020), počas ktorého uhrádzala platby za poskytované plnenia spojené s bývaním a služby spojené s užívaním bytu voči správcovi bytového domu a platby za odber médií, ktoré mali uhrádzať žalovaní ako užívatelia predmetného bytu. V žalobe uviedla, že na základe dobrovoľnej dražby sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre okres Košice IV, obec F. - G. H., kat. územie H. a to ako byt č. 22 na 7. poschodí bytového domu so súp. č. 1473 postaveného na pozemku parc. reg. „C“ č. XXXX vo výmere 258 m², zastavané plochy a nádvorcia a na parc. reg. „C“ č. XXXX o výmere 259 m², zastavané plochy a nádvorcia, nachádzajúci sa v F. G. I. X, X, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 148/10000, vykonanej dražobníkom Profesionálnou dražobnou spoločnosťou s.r.o. dňa 17.1.2017. Poukázala na to, že v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 24C/3/2017-260 zo dňa 4.12.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/177/2019 zo dňa 5.2.2020 bolo rozhodnuté, že vlastníkom predmetných

nehnutelností je na základe osvedčenia o vykonaní dobrovoľnej dražby žalobkyňa od 23.1.2017. Dňa 3.6.2020 podala na Okresný súd Košice II žalobu o vypratanie nehnuteľnosti, konanie je vedené pod sp. zn. 24C/39/2020 s tým, že Okresný súd Košice II na pojednávaní konanom dňa 11.1.2022 žalobe v plnom rozsahu vyhovel, avšak konanie do dnešného dňa nebolo právoplatne skončené. Aj napriek tejto skutočnosti žalovaní od 17.1.2017 užívajú vyššie uvedenú nehnuteľnosť bez akéhokoľvek právneho dôvodu, nakoľko s ňou nemajú uzavretú žiadnu zmluvu o nájme a neexistuje medzi nimi iný zmluvný vzťah.

3. Prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku skutkovo vyšiel z nespornosti rozhodujúcich tvrdení žalobkyne. Zdôraznil, že skutočnosť, že žalobkyňa je na základe osvedčenia o vykonaní dobrovoľnej dražby vlastníčkou predmetných nehnuteľností od 23.1.2017, žalovaní nepopreli, rovnako nepopreli to, že užívali predmetnú nehnuteľnosť súvisle aj v čase od 17.1.2017. Z Exportu z Internet bankingu za obdobie od 1.1.2017-13.7.2021, ako aj z výpisov o pohyboch na účte bankovej spoločnosti Raiffeisen BANK súd zistil, že žalobkyňa uhrádzala poplatky spojené s užívaním predmetnej nehnuteľnosti (bytu č. 22) v prospech účtu správcu Bytové hospodárstvo s.r.o., Mäsiarska 26, Košice s koncovým číslom ...4451 v celkovej sume prevyšujúcej sumu 5.399,26 Eur (č.l. 10 - 13). Z upomienky Bytového Hospodárstva, s.r.o. adresovaného žalobkyni k bytu č. 22 vyplýva, že mala nedoplatok za mesiace 05/2021 - 12/2021 v sume 16,52 Eur, pri mesačnom zálohovom predpise v sume 143,78 Eur (ktoré uhrádzala). Z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie 1.1.2019 - 31.12.2019 a 1.1.2020 - 31.12.2020 súd zistil, že žalobkyňa mala nedoplatok za rok 2019 v celkovej sume 1.019,47 Eur a za rok 2020 v celkovej sume 1.115,24 Eur. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že uvedený dlh vznikol na základe užívania bytu žalovanými v 1. a 2. rade, čo považoval za nespornú skutočnosť. Žalobkyňa predloženými listinnými dôkazmi preukázala dôvodnosť uplatneného nároku, pričom si uplatnila iba platby od januára 2020 v celkovej výške 5.399,26 Eur. Z predložených listín mal súd preukázané, že žalovaní za užívanie tohto bytu a za služby spojené s bývaním neplatili riadne a včas.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že obaja žalovaní opakovane poukazovali na ich osobný bankrot, ktorý bol na nich vyhlásený v mesiaci 06/2019, resp. 07/2019, pričom z toho dôvodu žiadali konanie prerušiť. Na takýto postup súd prvej inštancie nevidel zákonný dôvod, pričom konštatoval, že vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaných v 1. a 2. rade v mesiacoch 06/2019 a 07/2019 nemá vplyv na žalobkyňou uplatňovaný nárok (ust. § 166a ods. 1 písm. a) zákona o konkurze), preto návrh žalovaných v 1. a 2. rade na prerušenie konania zamietol (výrok I).

5. Súd prvej inštancie na takto zistený skutkový stav aplikoval ust. § 489, § 451 ods. 1, 2, § 685 ods. 1, § 696 ods. 1, § 563, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ust. § 3, § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného do 1.2.2013, § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 163 ods. 2, článku 6 ods. 1, článku 8, článku 11 ods. 4, článku 15, § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 191 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“); na základe vyššie uvedeného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení prijal záver, že nárok uplatňovaný žalobkyňou v časti istiny je v plnom rozsahu dôvodný.

6. Prvoinštančný súd mal jednoznačne preukázané, že žalovaní užívali predmetný byt bez právneho dôvodu a súčasne požívali služby spojené s užívaním tohto bytu, ktoré im poskytovala a v celosti hradila žalobkyňa ako vlastníčka bytu. Žalovaní za užívanie tohto bytu v rozhodnom období (ako aj v období jemu predchádzajúcom) neuhrádzali jednak náhradu za užívanie bytu zodpovedajúcu výške nájomného a jednak neposkytovali žalobkyni ani náhradu za spotrebované služby, ktoré by inak boli povinní zaplatiť v prípade riadneho užívania bytu na základe nájomnej zmluvy. Z tohto konania žalovaných je zrejmé, že sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatili, následkom čoho im vznikla povinnosť toto bezdôvodné obohatenie vydať. Z tohto dôvodu súd žalobkyni priznal nárok, čo do istiny, v celom rozsahu (výrok II).

7. Vzhľadom na to, že žalovaní boli v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd prvej inštancie priznal žalobkyni aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 29.3.2022 do zaplatenia (deň nasledujúci po doručení Platobného rozkazu spolu so žalobou a jej prílohami, nakoľko toto súd prvej inštancie považoval za prvú v rámci vykonaného dokazovania preukázanú kvalifikovanú výzvu žalovaným na úhradu dlžnej sumy, pričom základná úroková sadzba ECB k tomuto dňu bola vo výške

0,00 %). Na základe uvedeného súd vo zvyšnej časti (za obdobie od 26.1.2022) príslušenstva nárok žalobkyne zamietol (výrok č. III).

8. Napokon výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p. výlučným procesným úspechom žalobkyne v spore.

9. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní odvolanie, v ktorom popri parafrázovaní odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g) a h) v konkrétnej rovine namietali neurčitost', nejasnosť, zmätočnosť, a preto aj nevykonateľnosť časti výroku II, v ktorom absentuje presné a zrozumiteľné uvedenie predmetnej „dlžnej sumy“, pretože prvá časť výroku II hovorí o ich povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 5.399,26 Eur, a teda nie o dlžnej sume. Poukázali na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení v bodoch 11, 12 a 13 uvádza, že žalobkyňa uhrádzala na účet správcu poplatky v celkovej výške 5.399,26 Eur, avšak z výroku II, ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, v akom presne a podrobne špecifikovanom účtovnom období dlžná suma 5.399,26 Eur vznikla. Preto žalovaní touto cestou vznášajú námietku premlčania uplatnenej pohľadávky zo strany žalobkyne, pretože obdobím, za ktoré si uplatňuje sumu 5.399,26 Eur, je 1.1.2017 – 13.7.2021, pričom žalobkyňa podala žalobu v roku 2022. Z vyššie uvedeného žalovaní neuznávajú žalobkyňou uplatnený nárok a zotrvávajú na svojich doterajších vyjadreniach. Navrhujú, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Svojimi odvolacími námietkami, poukazujúcimi na neurčitost' výroku II napadnutého rozhodnutia a na neudržateľnosť skutkových zistení z dôvodu prípustnosti ďalších prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany žalovaní podľa posúdenia odvolacieho súdu uplatnili odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a g) C.s.p. V odvolaní žalovanými všeobecne zmienené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) C.s.p. neboli podopreté konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, neúplnosť skutkových zistení z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov, nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov a na nesprávne právne posúdenie veci, a tak podľa posúdenia odvolacieho súdu neboli tieto ďalšie odvolacie dôvody žalovanými materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnené. Odvolací súd v tejto spojitosti upriamuje pozornosť na záver vyplývajúci z uznesenia ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 5. novembra 2019, v zmysle ktorého odvolací dôvod nemôže spočívať len na všeobecnom vyjadrení nespokojnosti s rozhodnutím bez bližšej špecifikácie vytykaných nesprávností v kontexte konkrétnych okolností prípadu. Napokon odvolací súd poznamenáva tiež, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 C.s.p. dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1269 s).

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu označila odvolacie dôvody uvedené v odvolaní za účelové, má za to, že súd prvej inštancie sa so skutočnosťami namietanými žalovanými v odvolaní v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu vysporiadal.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a g) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že nie je (odvolanie) opodstatnené. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19.6.2025 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu, pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

13. Odvolací súd sa v intenciách odvolaním vymedzeného zamerania odvolacieho prieskumu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto v súlade s ust. § 387 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení konštatuje, že dôvody, na ktorých podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku spočíva rozhodnutie súdu

prvej inštancie, považuje za vecne správne (§ 387 ods. 1 C.s.p.) a tiež úplné z hľadiska všetkých kľúčových otázok nastolených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie oboma procesnými stranami (§ 387 ods. 3 veta prvá C.s.p.). Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, reagujúc tým zároveň na podstatné argumenty žalovaných v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá C.s.p.), odvolací súd k jeho dôvodom dodáva:

14. Žalovaní svojimi odvolacími námietkami ťažiskovo nastolili predmetom odvolacieho prieskumu správnosť procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý podľa ich názoru nesprávnou formuláciou výroku II napadnutého rozhodnutia spôsobil zmätočnosť, a preto aj nevykonateľnosť časti výroku II, v ktorej im uložil povinnosť zaplatiť úroky z omeškania, nakoľko v ňom absentuje presné a zrozumiteľné uvedenie predmetnej „dlžnej sumy“, pretože prvá časť tohto výroku hovorí o ich povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 5.399,26 Eur, a nie o „dlžnej sume“.

15. Podľa ust. § 218 ods. 1 C.s.p. obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhodne samostatne.

16. Výrok rozsudku je konečným vyjadrením úsudku konajúceho súdu o prejednávanej veci. Predstavuje výsledok komplexnej činnosti, pri ktorej súd posudzuje žalobný návrh so zreteľom na skutkový stav zistený dokazovaním a jeho právne posúdenie. Z obsahového hľadiska je výrok tou jeho časťou, ktorá ako jediná nadobúda právoplatnosť a po jej nadobudnutí zaväzuje strany sporu, prípadne aj iné subjekty určené zákonom (§ 228 C.s.p.). Výrok rozsudku musí byť určitý, aby ho bolo možné nútene vykonať. Požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku zahŕňa, okrem iného, potrebu jednoznačného vymedzenia práv a povinností, o ktorých sa rozhodlo, vrátane ich rozsahu a lehoty na plnenie. Preto je nevyhnutné, aby bol výrok formulovaný jasne, výstižne a zrozumiteľne. Je žiaduce, aby právna terminológia použitá vo výroku zodpovedala legálnemu textu, teda aby súd formuloval výrok slovami zákona aplikovaného na prejednanú vec. Požiadavke stručnosti a zrozumiteľnosti zodpovedá taký výrok, ktorý neobsahuje nadbytočné údaje, napríklad o povahe alebo o právnom dôvode priznávaného nároku, ktoré všetky patria do odôvodnenia rozsudku.

17. Z obsahu výroku II napadnutého rozhodnutia podľa zistenia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie v ňom uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 5.399,26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 29.3.2022 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

18. Z takto formulovaného výroku jednoznačne možno zistiť, že súd prvej inštancie ním uložil povinnosť žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 5.399,26 Eur, pričom z ďalšej časti tohto výroku - o uložení povinnosti žalovaným zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 29.3.2022 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, jasne a zrozumiteľne vyplýva, že „dlžnou sumou“ je potrebné rozumieť sumu, ktorá bola prisúdená, čiže sumu 5.399,26 Eur. Takáto formulácia výroku nepochybne nespôsobuje jeho neurčitosť, ani nezrozumiteľnosť, nakoľko takto vyjadrená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania (z dlžnej sumy) sa bežne používa, nespôsobuje problémy v praxi, a preto nečiní výrok nevykonateľným, ani nepreskúmateľným. Ide o účelový argument žalovaných, ktorý smeruje k použitiu výrazového prostriedku, pričom uvedená formulácia výroku nespôsobuje vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Odvolací súd zdôrazňuje, že prvoinstančný súd v predmetnom výroku jasne vymedzil povinnosť žalovaných v 1. a 2. rade, o ktorej rozhodol, vrátane jej rozsahu a lehoty na plnenie. Odvolaciu námietku žalovaných ohľadom neurčitosti výroku II napadnutého rozhodnutia preto odvolací súd považoval za neopodstatnenú.

19. V ďalšej časti odvolania žalovaní namietajú premlčanie uplatnenej pohľadávky tvrdiac, že z výroku II, ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, v akom presne a podrobne špecifikovanom účtovnom období dlžná suma 5.399,26 Eur vznikla. Tento argument odvolateľov je však založený na nových tvrdeniach žalovaných, ktoré neboli uplatnené už pred súdom prvej inštancie.

20. Podľa ust. § 154 C.s.p. prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

21. Podľa ust. § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

22. V citovanom ust. § 366 C.s.p. je vyjadrený systém neúplnej apelácie odvolacieho konania, podstata ktorého spočíva (tiež) v zásadnej nemožnosti prihladať v odvolacom konaní na odvoláciu námietku, založenú na takom prostriedku procesného útoku alebo procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený už pred súdom prvej inštancie, a to až na taxatívne stanovené výnimky - skutočnosti poukazujúce na nedostatok podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu, ktorými má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej alebo ktoré odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie.

23. Žalovaní v odvolaní argumentovali, že z výroku II, ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, v akom presne a podrobne špecifikovanom účtovnom období dlžná suma 5.399,26 Eur vznikla, pretože obdobím, za ktoré si žalobkyňa uplatňuje sumu 5.399,26 Eur, je 1.1.2017 – 13.7.2021, pričom žalobkyňa podala žalobu v roku 2022. Preto vznášajú námietku premlčania uplatnenej pohľadávky. Odvolací súd zdôrazňuje, že túto argumentáciu však žalovaní prvýkrát uplatnili až v odvolaní. Z obsahu spisu ale podľa zistenia odvolacieho súdu vyplýva, že žalovaní nepochybne mali reálny procesný priestor i vecný dôvod uvádzať tvrdenia týkajúce sa premlčania a tieto aj preukazovať, no aj napriek tomu tieto prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v celom priebehu konania pred súdom prvej inštancie neuplatnili, ide teda o procesne neprípustnú novotu, ktorú v odvolacom konaní nemožno použiť v zmysle ust. § 366 C.s.p.

24. Odvolací súd z týchto dôvodov ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 387 ods. 1 C.s.p., a to v napadnutom vyhovujúcom výroku (II), rovnako aj v závislom výroku o trovách konania (IV), majúcom správny základ v plnom procesnom úspechu žalobkyne v spore.

25. V súvislosti s odvolaním žalovaných podaným proti výroku napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zamietol ich návrh na prerušenie konania (I), odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

26. Podľa § 386 písm. c) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

27. Nakoľko podľa § 357 a contrario C.s.p. odvolanie proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania v tomto prípade nie je prípustné, odvolací súd ho podľa ust. § 386 písm. c) C.s.p. odmietol.

28. Podľa § 359 C.s.p. odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

29. Odvolací súd odmietol odvolanie žalovaných aj proti výroku napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (III), a to z dôvodu jeho subjektívnej neprípustnosti, nakoľko právo podať odvolanie priznáva zákon strane len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech. V tomto preskúmanom prípade však žalovaní podali odvolanie proti výroku, ktorým prvoinštančný súd nerozhodol v ich neprospech, preto ho odvolací súd v zmysle § 359 a contrario C.s.p. musel odmietnuť.

30. Podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

31. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. V odvolacom konaní mala žalobkyňa plný procesný úspech, preto jej v súlade s citovaným zákonným ustanovením vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovaným, ktorí boli v odvolacom konaní

neúspešní. Na tomto základe odvolací súd priznal žalobkyni nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).